

foreslaaet, naturligt og rettest udgaae fra Menighedsraadene, naar det med disse først er fommert saa vidt, at de ere blevne organiserede ved Lov. Men, saalænge som disse Menighedsraad henhænge som ganske ubestemte Størrelser i Henseende til Antal af Medlemmer, til deres Tilblivelse ved Valg eller Overeenskomst, til Gjensidigheden for deres Virksomhed, maa Valgmandsvalget uden Tvivl forblive hos Menighederne. Det vilde derhos være en støvende Anomali, om Valget i nogle Menigheder skulde foregaae som almindeligt Menighedsvalg, i andre derimod være givet i Hænderne paa et ringe Antal Sognemænd. At søge Menighedsraadene erstattede, hvor de endnu ikke findes, ved særlige Valgcomiteer, vilde end yderligere forvirre Valgmastineriet; og i Mangel af anden Udvei at overgive Valget til Sogneforstanderskabene, vilde aabenbart betage det enhver kirkelig Karakter. Derved, at den samlede Menighed indtil Videre har Udgang til Valget af Valgmænd, vil det neppe være at befrygte, at Andre skulde tage Deel deri end Saadanne, som have nogen, større eller mindre, Interesse for det kirkelige Liv. Af nogen Betydning turde det herved ogsaa blive, naar Valghandlingen sættes i Forbindelse med Gudstjenesten, og muligens henlægges til en af de kirkelige Fester. Den samme Valgmaade troe vi midlertidigen vil kunne bringes i Anvendelse i Stæderne, om end i de større af disse ikke uden nogen Vanffelighed. Iffun i Hovedstaden vil det uden Tvivl, paa Grund af Sognenes overordentlige Størrelse, være nødvendigt at ty til en anden foreløbig Indretning af Valget, og vi vide ikke at foreslaae noget Bedre, end at nedlægge det i Borgerrepræsentantskabets Hænder.

Ved selve Valget til Kirkeraadet bemærkes, at Grundsaetningen af det lige Antal af Geistlige og Lægmand er fastholdt ikke alene i Kirkeraadet, men ogsaa i Valgmandsforsamlingen. Herved vil opnaaes — hvorpaa vi mene, at der bør lægges ikke ringe Vægt — at samtlige Valgmænd, geistlige og ikke-geistlige, ved Valghandlingen kunne træde sammen som en Eenhed, saa at de Geistlige deeltage i Valget af Lægmand, ligesom disse i Valget af hine. Der vil, mene vi, herved vindes en

større Betyrrelse for et tilfredsstillende Valg af Lægmand, som staae den kirkelige Interesse nærmere, og af Geistlige, som staae Menighedslivet nærmere.

Forslag til Lov

angaaende

Dannelse af et Kirkeraad.

§ 1.

Der skal oprettes et Kirkeraad som Organ for Fjellkirken.

§ 2.

Kirkeraadet bestaaer af Kongeriget 8 Biskopper, et Medlem af det theologiske og et af det juridiske Facultet, hvilke udnævnes af Kongen, samt af 44 valgte Medlemmer: 18 Geistlige og 26 Lægmand.

Kongen kan give Repræsentanter for Island, nemlig Biskoppen, eet geistligt og to læg Medlemmer, Sæde og Stemme i Kirkeraadet.

§ 3.

Om reen kirkelige Anliggender — saasom Lærens Forhold og den offentlige Gudstjeneste, det præstelige Embede og Tilsynet med samme, Menighedsmedlemmernes kirkelige Rettigheder og Forpligtelser — kan ingen almindelig Bestemmelse tages, uden at Sagen har været forelagt Kirkeraadet til Behandling og Beslutning. Forsaavidt saadan almindelig Bestemmelse kun kan erholde Gyldighed ved Lov, bliver Kirkeraadets Beslutning med Kongens Samtykke at forelægge Rigsdagen med et Lovforslag, som gaaer ud paa, at der tillægges Beslutningen Lovskraft.

§ 4.

I alle andre Kirker vedrørende Anliggender — saasom Menighedernes Forhold til den geistlige Embedsbesættelse, en anden Fordeling af de Kirker tillagte Indtægter, Kirketideliernes Forpligtelse mod vedkommende Kirker — vil Kirkeraadets Betænkning i Regelen være at